

БОРБА®

Д-ръ Иван Доревъ

Почетенъ Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

APRIL 1981

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЖЕСТОКОСТИТЪ НА КОМУНИСТИТЪ ВЪ ГРАДЪ ТЪРГОВИШЕ.

През есента на 1944 година т.н. "Народен съдъ", както въ много други градове, така и въ Търговище изби по чисто Съветски методъ и команда надъ 100 най-видни български граждани. При тѣзи ликвидационни процеси е била изключена дори и най-елементарната юридическа процедура. Начина, по който сж били избити тѣзи жертви е билъ набърже скалъпенъ отъ мѣстната комунистическа властъ. Мнозина отъ обвиненитѣ не сж били оставени да дочакатъ и т.н. "Народенъ съдъ" и сж били избити най-вулгарно веднага следъ 9 Септемврий 1944 година. Тѣзи изстъпления, придружени отъ голѣми публични церемонии, стигащи до хистерия, сж имали безъ съмнение единственната целъ да сплашатъ населението и да пресекатъ опититѣ и за най-малката съпротива срещу окупаторитѣ. Екзекуциитѣ сж били извършени въ най-късо време, за да се избѣгнатъ дори и следи на отрезняване отъ страститѣ, наречени тогава "Революционна яростъ".

На 14 Септемврий 1944 година обреченитѣ жертви, натоварени на камиони, сж били откарани въ мѣстността "Чеиритѣ". За да бѣде прицелтъ точенъ и сигуренъ въ срѣднощния мракъ, на гърдитѣ на всѣки единъ отъ жертвитѣ е било прикачено малко запалено фенерче. Съ концентриранъ огънь отъ нѣколко картечници, жертвитѣ били покосени едва ли не за една минута време. Това, обаче, изглежда не задоволило палачитѣ, та тѣ продължили старателно съ ножове да разкъсватъ труповетѣ, почти до рѣзсъмване. За да отстранятъ поне отчасти образувалитѣ се локви кръвь, тѣ сж направили дълбоки дупки въ земята, за да попие кръвьта побързо. Въпрѣки това, близкитѣ на жертвитѣ намѣрили по-късно не само локвитѣ отъ кръвь, но сажо и части отъ уши, носове и прѣсти, а по следитѣ отъ течащата отъ камионитѣ кръвь открили масовия гробъ, кдето били заровени.

Между тѣзи стотина души, загинаха представители на интелигенцията на града и водачитѣ на патриотичното гражданство: Полковникъ Иванъ Бончевъ - Командиръ на мѣстния гарнизонъ, Панайотъ Куцаровъ - Водачъ на Националния Легионъ въ града, Марко Солановъ - Околийски Управителъ, Трифонъ Приховъ - Водачъ на Ученицитѣ-Легионери, Д-ръ Стефанъ Стойчевъ - Градски лѣкаръ, Иванъ Дриновъ - Учителъ, Симеонъ Стойчевъ - Полицейски Началникъ, Иванъ Радевъ - Търговецъ, Георги Поповъ - Чиновникъ, Отецъ Христо - старъ Свещеникъ и пр.

По една или друга случайност, двама отъ жертвитѣ не сж били смъртно ранени отъ куршумитѣ и сж успѣли да се оттеглятъ отъ мѣстото на екзекуцията подъ прикритието на тъмнината. Единиятъ отъ тѣхъ, Тодоръ Ефремовъ - адвокатъ, тежко раненъ, е успѣлъ да се добере до съседната изоставена воденица, съ целъ да се скрие въ кладенеца, обаче падналъ въ водата и се удавилъ. Много по-късно следъ това, хора открили трупа му въ кладенеца, казали на милицията, която извадила трупа му и го заровила неизвестно къде.

Вториятъ отъ тѣхъ, офицеръ отъ Артилерийския полкъ, останалъ напълно незасегнатъ, успѣлъ да избѣга въ едно съседно село, следъ това въ София, като следъ една година се прехвърлилъ презъ граница. За неговото спасение не сж предполагали дори и неговитѣ палачи, бидейки сигурни, че никой не би могълъ да се измъкне отъ тази касапница, затова и не сж го търсили. Даннитѣ за тѣзи нечувани жестокости на комуниститѣ, имаме именно отъ този доблестенъ български офицеръ, който, по понятни причини, премълчава името си.
